

திருவண்டப் பகுதியும் இன்றைய விஞ்ஞானமும்

உலகில் உள்ள சமயங்கள் பல: அவற்றில் முக்கியமான இருபத்து நான்கு சமயங்களைப் புறப்புறம், புறம், அகப்புறம், அகச் சமயம் என்று நான்கு வகையாக, வகைக்கு ஆறாகச் சித்தாந்தம் பகுத்துப் பேசும். இவற்றில் ஒவ்வொரு சமயமும் ஒவ்வொரு நூலை வேதமாகக் கொள்ளும்.

வேதம் என்பது பொதுச் சொல். மறை என்று தமிழில் கூறுவர். கிறித்துவர்களுக்கு வேதம் பைபிள். முஸ்லீம்களுக்கு வேதம் குருஅன். பெளத்தர்களுக்கு வேதம் பிடகம். கீக்கியர்களுக்கு வேதம் கிரந்தம்.

இங்களாம் ஒவ்வொரு சமயத்தவருக்கு ஒவ்வொரு வேதம் இருப்பினும் உலகளைத்திற்கு பொது வேதம் - பொதுமறை உண்டா என்றால் உண்டு. ஒன்றால்ல இரண்டு பொதுமறை உண்டு. ஒன்று திருக்குறள். இரண்டு-திருவண்டப் பகுதி - மணிவாசகர் இயற்றிய அகவல்.

திருக்குறள் பொதுமறை என்று உலகமெல்லாம் கூறுவது தெரிந்ததே. ஆனால் மணிவாசகர் இயற்றிய திருவண்டப் பகுதி எப்போது பொதுமறை ஆயிற்று? என்று கிலரின் புருவங்கள் உயரலாம். அது பொதுமறை என்று இராமலிங்க வள்ளலார் கூறுகின்றார்.

"உருவண்டப் பெருமறையென்றுலகமெல்லாம் புகழ்ந்தேத்தும்
திருவண்டப் பகுதியெனும் திருவகவல் வாய்மலர்ந்த
குருவென்றெப் பெருந்தவரும் கூறுகின்ற கோவேநீ
திரு என்றக் தனியகவல் எண்ணம்னாக் கியம்புதியே!"

திருவாசகத்தில் முதல் நான்கு நெடும்பாக்களில் ஒன்றான திருவண்டப்பகுதியை உலகமெல்லாம் பெருமறை என்று ஒருங்கு புகழ்ந்து ஏத்துகின்றது என்கிறார் வள்ளலார். இது ஏதோ கவிஞரின் உபசார வார்த்தைகள் அன்று. வள்ளலாரின் திருவருட்பாக்களில் வெற்று வர்ணனைகள் அதிகம் இராது என்பதை அருட்பாவை முழுமையாகப் படித்தறிந்தவர்கள் உணர்வார்.

திருவண்டப்பகுதி எப்படி பொதுமறை ஆகும்? அதில் கூறப்பட்ட ஆன்மப் பயணமும், ஆன்ம பரிமாற்றமும், ஆன்ம-ஆண்டவன் இணைப்பும் கிறித்துவ, இஸ்லாமிய, சைவ, வைணவச் சமயங்கள் இன்னும் உலகில் உள்ள சமயங்கள் எத்துணையவாயினும் அவற்றாலாகும் பேதமின்றி எல்லோருக்கும் பொது: எனவே பொதுமறை என்று திருவண்டப் பகுதியை வள்ளலார் குறிப்பித்தார்.

திருவாசகம் உருக்கமுடையது தான். எல்லாப் பகுதியுமே இனிமையானது. ஆணால் ஓவ்வொருவர் ஓவ்வொரு பகுதியில் மிகவும் ஈடுபடுவது அவரவர் கண்ணோட்டத்தையும், பக்குவத்தையும் இயல்பையும் பொறுத்தது. திருவாசகம் முழுமையும் முதன் முதலில் எழுத்து வடிவில் எழுதியவர் அழகிய திருச்சிற்றம்பலம் உடைய ஆண்டவர். மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பத்துக் கமபன் எனப்பேர் பெற்ற கற்பனைக்களஞ்சியம். அவர் தமக்கே உரிய பாணியில் பாடுவது காண்க :

எழுதிடும் வேலை பூமேல் இருப்பவன் இயற்றப் போக்கி
எழுதுதல் இல்லாநால் கொற்று இனிதமர் தருமா தேவை
எழுதிதழு தெனப்பல் பாச்சொற்று இயைதூப் பெயரும் ஈற்றில்
எழுதிடச் செய்த கோமான் இணையடி முடிமேல் வைப்பாம்.

இங்கணம், எழுதுகிற வேலையா, நம்மால் ஆகாது என்று சோம்பி ஒதுக்கி உயிர்கண் ஓவ்வொன்றின் தலையிலும் எழுதுகிற வேலையை பிரம்மாவிற்குத் தள்ளிவிட்டு, அவன் படைப்பதற்கு அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டிய மறையையும் வாயினால் சொல்லி அவனை மனனம் செய்யச் செய்து எழுதாக் கிளவியா, மறையை அளித்த சிவபெருமானை-அம்பலவனை உட்கார்ந்து எழுது. எழுது எனப்பல பாக்களைச் சொல்லி எழுதவைத்தது மட்டுமல்லாமல், இதுவரை தன்பெயர் என்னவென்று கூறாமல் போக்குக் காட்டி வந்த கடவுளைத் தம்பெயரை அழகிய சிற்றம் பலமுடையான் என்று எழுதிக் கையொப்பமிடச் செய்த மணிவாசகரைப் போற்றுவாம் என்பது பாடலின் கருத்து.

இங்கணம் திருவாசகம் 658 பாடல்களையும் தன் கைப்பட எழுதிய இறைவன் ஈடுபட்டது திருவெம்பாவையில், அவர் சிவபுராணம் பாடிய வாயால் கோவைபாடுக என்று கூறாமல், திருச்சதகம் பாடிய வாயால் கோவை பாடுக என்று கூறாமல், பொன்னுருக்கப் பாடிய வாயால் கோவை பாடுக என்று கூறாமல் இப்படி திருவாசகத்தின் பிற பகுதிகளையெல்லாம் ஈடுத்துக் கூறாமல் 'பாவை பாடிய வாயால் கோவை பாடுக' என்று வேண்டினார் என்ற வரலாறே சிவபெருமானுக்குத் திருவெம்பாவையில் எத்தனை ஈடுபாடு என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது.

பண்டிதமணி கதிரேசன் செட்டியார் திருச்சதகத்தில் ஈடுபட்டார். பாம்பன் சுவாமிகள் குழைத்த பத்தில் ஈடுபட்டார். இப்படி ஓவ்வொருவரும் திருவாசகப் பகுதி ஓவ்வொன்றில் ஈடுபட்டனர்.

இராமலிங்க வள்ளலார் திருவண்டப் பகுதியில் மிகவும் ஈடுபட்டார். அத்துடன் மட்டும் அமையவில்லை அவரது ஆர்வம். திருவண்டப் பகுதியை ஓர் ஒலை நறுக்கில் எழுதி அந்த ஒலை நறுக்கினைத் தமது குடுமியில் முடிந்து வைத்துக் கொண்டிருந்தார் என்று செவிவழிச் செய்தி கூறுகிறது.

இங்களும் வள்ளலார் திருவண்டப் பகுதியினைத் தலையில் முடிந்து வைத்ததன் காரணம், இந்த ஞான அனுபவப்பறுவல் தமது சகஸ்ராப் பகுதியில் என்றும் பட்டுக் கொண்டே இருக்குமானால் என்றாவது ஒருநாள் அதில் கூறப்பட்ட இறையனுபவம் தமக்கு வாய்த்து விடாதா என்ற ஆவல் தான். வள்ளலார் போன்ற ஞானிகளே இங்களும் போற்றுவாரானால் திருவண்டப் பகுதியின் பெருமையைப் பற்றி வேறு ஏதும் கூற வேண்டுமா என்ன?

இது பற்றி மாணிக்கவாசகரிடம் நேரிடையாக ஒரு வேண்டுகோளை விடுகிறீர் வள்ளலார். எத்தனை எத்தனையோ பெருந்தவர்கள் எல்லாம் கூடி நின்று எம்முடைய குருவே என்று போற்றிப் புகழும் மணிவாசகப் பெருமானே! உமது திருவாய் வழி வழிந்த அனுபவச் செழுந்தமிழினைத் தேக்கிய திருவண்டப்பகுதி என்று தலைப்பிடப்பட்ட திருஅகவலில் எனது மனம் தோய்ந்து நிற்கிறது. அந்தோ! குறையனும் பெற்ற எனக்கு நிறை யனுபவமான இறையனுபவத்தை விண்டுரைத்த அந்த அகவலின் முழுப் பொருளை உனர மாட்டாதவனாயினேன். ஆகவே எமக்குக் குருவாகிய தாங்கள் என்னைத் தாயன்போடு அருகழைத்து என் பக்கத்திரு, உனக்குத் திருவண்டப் பகுதியின் பொருளை உரைப்பேன் என்று அதன் உட்கிடக் கையை உள்ளவாறு உரைத்தருள வேண்டும் என்று வேண்டுகிறார் வள்ளலார்.

'இரு என்று அத் தனியகவல் எண்ணைம் எனக்கியம் புதியே' என்ற வள்ளலாரின் பாடல் ஈற்றாடிக்கு வேறு ஒரு குறிப்புரையும் கூறுவார் உண்டு. திருவண்டப் பகுதியின் ஈற்றப்பகுதியில் மணிவாசகப் பெருமான் "என்னை யும் இருப்பதாக்கினன்" எனப் பாடியுள்ளார். அதன் பொருள் என்னை என்றும் உள்ளவனாகச் செய்தவன் என்ற பொருள் கொண்டு, அது மரண மிலாத் தன்மையைக் குறித்ததாகக் கொண்டு, அத்தன்மையை அதாவது என்றும் இருக்கும் தன்மையை வெளிப்பட மொழிந்த சிறந்த அகவலின் பொருளை எனக்குக் கூறுவாயாக என்று உரைப்பவர்களும் உள்ளர்.

திருவண்டப் பகுதியில் 'இருப்பதாக்கினன்' என்று வரும் வினை முடிவு வேறு; வள்ளலார் கூறும் 'இரு' என்ற வினையெச்சம் வேறு, எனவே ஒன்றற்கொன்று முடிச்சு போடுதல் சரியன்று. இருப்பதாக்கினன் என்று வினையானது முற்றிலிட்டமையால் சொல்லெச்சமாக வேறு ஒன்றையும் கொள்ள இயலாது.

'முன்னோன் காண்க, முழுதோன் காண்க' எனவும் இன்னும் இங்களும் 'காண்க' எனவரும் வரிகள் பலவும் திருவண்டப் பகுதியில் உள்ளமையால் உலகவர்க்கு விடுத்த வியங்கோளாகக் கொண்டு உலகோரே! என் போன்ற சிறியனையும் எனது சிறுமையைப் பொருட்டுப்படுத்தாது என்றும் இருப்பவன்

ஆக்கினான். எனவே நீங்களும் முயன்றால் என்றும் உள்ளவர்கள் ஆகலாம் என்ற குறிப்புப் பொருள் எச்சமாக வர வாய்ப்புள்ளது.

இங்கே, இருப்பதாக்குதல் மரணமிலாத் தன்மையைக் குறித்ததானால் 'அருளோடு பராவமுதாக்கினன்' என்று உடனாக வரும் வரிகள் பெருவாழ் விளைப் பெற்றதைக் குறிக்கும். எனவே 'என்னையும் இருப்பதாக்கினன்' என்ற வரியும் 'அருளோடு பராவமுதாக்கினன்' என்ற வரியும் சேர அது மரணமிலாப் பெருவாழ்வினைக் குறித்ததாக கொள்ளலாம்.

எனவே இரண்டு மூன்று வரிகளைச் சேர்த்துப் பார்க்கக் கிடைக்கும் பொருளான் 'மரணமிலாப் பெருவாழ் விளை' இரு என்ற ஒரு சொல்லில் மட்டும் ஏற்றிக் கூறுவது வலிந்துரையாகும். எனவே நேரிதாக, "பெருமானே! நீரே எவர்க்கும் குரு! நீரே எமக்கும் குரு! குரு சீடனைப் பக்கத்தமர்த்தி உபதேசிப்பது போல என்னை அருகிருத்தி அந்தச் சிறப்புவாய்ந்த திருவண்டப் பகுதி என்னும் அகவவின் உட்கிட்க்கையை எனக்கு உரைத்தருஞக்" என்று பொருள் கொள்ளுவதே ஏற்கத் தக்கதாகும்.

குருவிடம் சீடன் உபதேசம் பெறுவதற்கொப்பாக விழுமிய பொருளை உள்ளடக்கிய இந்தத் திருவண்டப் பகுதியினை நான்கு பகுதிகளாகத் தொகுத்துக் கூறலாம்.

1. இறைவனது உலகைக் கடந்த நிலை
2. இறைவனது உலகிற்குட்பட்ட நிலை.
3. இறைவன் உயிர்க்குத் தலைவனாகும் நிலை.
4. இறைவன் உயிர்களைத் தான் தானாகச் செய்யும் முறைமை.

"அண்டப் புகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்" என்று திருவண்டப் பகுதியில் தொடங்கும் வரி முதலாக "கீடம் புரையும் கிழவேங்" எனவரும் 19 வரிகள் இறைவனது உலகைக் கடந்த நிலையும் இயல்பும் கூறப்பட்டது.

"நாடொறும் அருக்கனிற் சோதி அமைத்தோன்" என்று தொடங்கும் வரியிலிருந்து "மருவி எப்பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க" எனவரும் வரி வரை 28 வரிகள் இறைவனது உலகிற்குட்பட்ட நிலையும் இயல்பும் கூறப்பட்டது.

'நூலுணர்வு உணரா நுண்ணியோன் காண்க' எனத் தொடங்கும் வரியுதல் 'அவனெனை ஆட்கொண்ட குளினன் காண்க' எனவரும் வரி வரை 14 வரிகள் இறைவன் உயிர்கட்குத் தலைவனாகும் நிலையும் இயல்பும் கூறப்பட்டது.

இதன்பின் வருவன் இறைவன் பக்குவ உயிரினைத் தான் தானாகச் செய்யும் முறைமைபற்றி மணிவாசகரின் சொந்த அனுபவத்தை உதாரண மாக்க காட்டிக் கூறப்பட்டது.

மேற்கூறியவாறு நான்கு நிலைகளையும் கூறும் போது இயல்பாகவே விஞ்ஞான உண்மைகளை இழைந்து வரும்படி எங்ஙனம் மணிவாசகர் பாடியுள்ளார் என்பதை இங்கே இனி காணுவோமாக.

உலகம் உருண்டை என்பது ஓர் விஞ்ஞான உண்மை. ஆனால் இதனை விஞ்ஞானம் விளம்பியது ஏற்கதாழு 14ம் நூற்றாண்டில் இன்னும் சொல்லப் போனால் இந்த உண்மையைக் கூறியதால் ஒரு விஞ்ஞானியின் உயிர்பலி கொடுக்கப்பட்டது.

உலகம் தட்டையாகப் பாய் போல் விரிந்து கிடப்பதாகவும், சூரியனும் சந்திரனும் இந்தத் தட்டை உலகிற்கு மேலே பகல் ஓளியாகவும், இரவிவாளி யாகவும் திரியும்படி இறைவனால் படைக்கப்பட்டதாகவும் பைபிள் கூறியது. பைபிளின்படி உலகம் தட்டை என்பதோடு, அசையாமல் இருப்பதாகவும், சூரியனும் சந்திரனும் அசையாமல் உள்ள இந்த தட்டை உலகின் மேலே வானில் திரிவதாகவும் கொண்டனர் கிறித்துவர்கள். கலிலியோ என்ற விஞ்ஞானி வந்தான். உலகம் தட்டையல்ல, உருண்டை என்றான். உலகம் அசையாமல் இருப்பதல்ல. தன்னைத்தானே அது சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்றான். அத்துடன் பூமி சூரியனைக் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்றும் கூறினான். இதெல்லாம் நிருபிக்கப்பட்ட விஞ்ஞான உண்மைகளாகப் பள்ளிச் சிறுவர்களும் அறிவர். ஆனால் இவையெனத்தும் பைபிளில் கூறப்பட்ட கூற்றுக்கு மாறாக தலைகீழாக உள்ளன. எனவே கலிலியோ கூறும் உண்மைகளை ஏற்றால் பைபிள் கூறியது தவறு என்று ஆகும். எனவே கிறித்துவக் குருமார்கள் கலிலியோவை கிறித்துவ விரோதி (Heretic) என்ற முத்திரையிட்டு பைபிளுக்கு விரோதமாக விஞ்ஞான உண்மைகளைக் கூறியதற்காக அவரை உயிரோடு கொளுத்தி விட்டார்கள்.

ஆக உலகம் உருண்டை என்ற ஓர் விஞ்ஞான உண்மை கூறியதால் ஒரு விஞ்ஞானியின் உயிர் போயிற்று.

ஆனால் இந்த விஞ்ஞான உண்மையை மணிவாசகர் 3ம் நூற்றாண்டிலேயே கூறிவிட்டார். இந்த அண்டப் பகுதி உருண்டை வடிவில் தொகுதி தொகுதியாக உள்ளது என்று திருவண்டப் பகுதியை ஒரு விஞ்ஞான உண்மையைக் கூறிக் கொண்டே தொடங்குகின்றார்.

"அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்"

பிறக்கம்-தொகுதி, குவியல் என்று பொருள்.

கலிலியோ கோள்கள் உருண்டை வடிவில் உள்ளவை என்று கூறி னாலும் பின் வந்த விஞ்ஞானிகள் அவை முழு வட்ட வடிவினதல்ல, கொஞ்சம் தட்டை செய்யப்பட்ட வட்டம், அதாவது கோழி முட்டை வடிவில் உள்ளது (Ellipse) என்று கூறுகின்றனர். அதோடு அவற்றின் பயணப்

பாதையும் தட்டை வட்ட வடிவில் தான் உள்ளது என்பது அண்மைக்கால விஞ்ஞானம் அறுதியிட்டு கூறுகிறது. சூரியனின் பயணப்பாதை தட்டை வட்ட வடிவில் இருப்பதால்தான் பருவங்கள் உலகில் ஏற்படுகின்றன. ஒரு பகுவும் கோடையாக வெப்பம் மிகுந்ததாகவும் ஒரு பருவம் குளிர்மிக்கதாகவும் மாறி மாறி வருவதற்குச் காரணமே இதுதான்.

இதையெல்லாம் உள்ளடக்கியே 'அண்டப் பகுதியின் உண்டை என்று மணிவாசகர் கூறினார். அண்டம் என்றால் கோழி முட்டை என்னும் பொருள் உண்டு. கோழி முட்டை வடிவில் உள்ள உருண்டை என்று கோள்களின் வடிவம் கூறி இவை தொகுதி தொகுதியாக வானில் உள்ளன என்று கூறினார்.

ஒரு சூரியன், அதைச் சுற்றிலும் கோள்கள் என உள்ள அமைப்பு அண்டம் எனப்படும். இது போன்று ஒவ்வொரு நட்சத்திரமும் ஒரு சூரியன், அதைச் சுற்றிலும் கோள்கள் என அண்டங்கள் பல உண்டு. இவை பிரபஞ் சுத்தின் ஒரு பகுதி எனக் குறிப்பிடுவார் போல அண்டம் என்று மட்டும் கூறியொழியாது அண்டப் பகுதி எனக்கூறி நிலை நாட்டினார்.

இது போன்று எத்தனை அண்டங்கள் உள்ளன? மணி வாசகர் கூறினார் : 'நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன'

முதன் முதலில் விண்வெளியில் சென்ற மனிதர் யூரிகாரின் என்ற இராணுவர். இவர் விண்வெளியில் சென்று சந்திரனை அடைய வேண்டும் என்று அனுப்பப்பட்டவர். ஆனால் இவர் சந்திரனை அடையவில்லை. ஆனால் சந்திரனுக்கு மிக அருகாமையில் விண்வெளியில் சஞ்சித்த முதல் மனிதர் என்ற பெருமையைப் பெற்றவர்.

இவர் பல்லாயிரக் கணக்கான மைல் தூரத்திலிருந்து பூமியைப் பார்த்தார். பூமி ஒரு அற்புதமான ஓளி உருண்டையாகத் தெரிந்ததாம். சூரியனது காலைத் தோற்றுத்தைப் போல பூமியினது ஓளி வர்ன ஜாலத் தோற்றுத்தைக் கண்டவர்-தாம் கண்ட அதிகச் சூரிய அனுபவத்தால் கூக்குரால் திட்டாராம். பூமிக்குத் தீரும்பி வந்த போது அவருக்கு அளித்த வரவேற்புக் கட்டங்களில் எல்லாம் இதைப் பற்றிக் கூறி தன்னால் அக்காட்சியை வார்த்தகளால் வர்ணிக்க முடியவில்லை - அவ்வளவு அற்புதமாக இருந்தது என்று கூறினாராம்.

கோள்களில் ஒன்றான பூமியைப் பார்த்த யூரிகாரின் நிலையே திசைநிருக்குமானால் கோள்களும் ஒரு சூரியனும் சேர்ந்த ஒரு அண்டம் - ஏற்றும் இது போன்ற அண்டங்கள் நூறு கோடிக்கு மேற்பட்டனவற்றை மணி வாசகர் பார்த்த மெய்ஞானக் காட்சியை வர்ணிக்க வார்த்தைகள் ஏது?

இன்றாவது விஞ்ஞானம் பல படிகள் முன்னேறி பல கருவி கரணக் கள் உள்ளன. இன்னும் அமெரிக்காவில் பால்டி மோரில் மஸையின் மீது வைக் கப்பட்டிருக்கும் மிகப் பெரிய டெலாஸ்கோப் மூலம் சில சில நட்சத்திரங்களை மட்டுமே காண முடிகிறது. இவை ஏதும் இல்லாத மூன்றாம் நூற்றாண்டில் மணிவாசகர் நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்த அண்டங்களைப் பார்த்திருப்பாரானால் அந்தக் காட்சியை என்னென்று கூறுவது. அதற்கு உரை வரைந்து கரை செய்ய முடியுமா? எனவேதான் வள்ளலார், இது உரை யுள் அடங்காத அனுபவம், அதனை என்னை, வா! என் பக்கத்தில் இரு என்று அமர்த்தி அதன் உண்மை தோன்ற உணர்த்துவாயாக என்று மணிவாசகளை வேண்டினார்.

இனி, அண்டங்கள் பலவற்றை ஒரு சேர்ப் பார்த்த மணிவாசகர் வேறு ஒரு விஞ்ஞான உண்மையையும் கூறினார். அதாவது அண்டங்கள் நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்திருந்தன. இவை எப்படி வானில் அந்தாத தில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன என்பதைப் பற்றியும் மணிவாசகர் கூறுகிறார். ஒரு கோள் இன்னொரு கோளை, ஒரு அண்டம் இன்னொரு அண்டத்தை இழுத்துக் கொண்டு நின்றன என்றார். "ஒன்றறுக்கு ஒன்று நின்ற எழில் பகரின்" என்பது அவர்தம் வாக்கு. இதன் மூலம் ஈர்ப்புச் சக்தி (Gravitational Force) என்ற ஒன்றினை மணிவாசகர் கூறுகிறார்.

14-ம் நூற்றாண்டிற்கு பின் வந்த நியூட்டன் என்ற விஞ்ஞானி புவி ஈர்ப்புச் சக்தியைக் கண்டு பிடித்தான் என்று விஞ்ஞான உலகம் கூறும். இந்தப் புவிஈர்ப்புச் சக்தியை - கோள்களுக்கிடையே நிலவும் இந்தச் சக்தியை மணிவாசகர் 3-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே இந்தத் திருவண்டப் பகுதியில் கூறியதைக் காணும் போது நம்மால் பெருமிதம் கொள்ளாமல் இருக்க இயலுமா? எத்தனை பெரிய விஞ்ஞான உண்மை! எவ்வளவு சுலபமாக மணிவாசகர் கூறுகின்றார்! ஒன்றறுக்கு ஒன்று என்று இரு கோள்களை அல்லது அவற்றின் தொகுதியான அண்டங்களை இணைக்கும் 'கு' என்ற ஓர் உருபெழுத்தால் உணர்த்திய அவரது மெய்ஞ்ஞான விசாலத்திற்கு ஈடு இணை ஏது? அவரது மெய்ஞ்ஞான விசாலத்தில் விஞ்ஞான உலகம் மடங்கி நிற்பதைக் காண்கையில் நமது வியப்பு எல்லை கடந்து போகிறது.

இப்படிப் பலகோடி அண்டங்கள் எல்லாம் பிரபஞ்சத்தில் விரிந்து கிடக்க அவையளைத்தும் இறைவனது எல்லையற்ற வடிவின் முன் சின்னச் சின்ன அனுவாகத் தெரிகின்றனவாம். அதாவது பழங்காலத்தில் வீடுகளின் மேற்கூரையில் வெளிச்சம் வருவதற்காக சிறிய சதுரமாகக் கண்ணாடிகளைப் பொருத்தி இருப்பார்கள். அது வழியே சிறிய வெளிச்சம் நேரே வீட்டினுள் கற்றையாக விழும். அந்தக் கற்றை ஒளியில் தூசிப் போல பற்பல அனுக்கள் இங்குமங்குமாக ஓடி இயங்கிக் கொண்டிருப்பது தெரியும். இறைவன

திருமுன் இந்தப் பலகோடி அண்டங்களும் தாசி அனுக்களாக திருக்கின்ற எவாம். அவை அப்படிக் தோன்றும்படி இறைவன் பெரியவனாக திருக்கின்றானாம்.

"இல்நுழை கதிரின் துண்ணனு புரையச்
சிறியவாகப் பெரியோன்"

என்று இறைவனைப் போற்றுகிறார் மணிவாசகர். ஆ! அந்தக் காட்சி எப்படி திருக்கும்! அதனால் தான் வள்ளலார் அதனை எனக்கு எடுத்துரைத்தருள வேண்டும் என்று மணிவாசகலை வேண்டினார்.

இனி அடுத்த சில வரிகளில் மேலும் ஒரு விஞ்ஞான உண்மையை அவக்கிறார் மணிவாசகர். அவ்வரிகள் வருமாறு :

"தோற்றமுடி சிறுப்பும் ஈற்றெராரு புணைய
மாப்பேருழியும் நீக்கமும் நிலையும்
சுக்கமொடு தூலத்துச்
சுறை மாருதத்து ஏறியது வளியில்.
கொட்கப் பெயர்க்கும் குழகன்..."

இவ்வண்டங்களைப் படைத்தும், காத்தும், அழித்தும் முத்தொழில் செய்வன் இறைவன். மாப்பேருழியில் இறைவன் இந்த அண்டங்களை அடிக்கிறான். பின்னர் மீளவும் படைக்கிறான். இங்கே அண்டங்களை அடித்தல் என்பதன் உண்மைப் பொருள் என்ன என்று மணிவாசகர் கூறுகிறார்.

ஒரு பொருளை அழித்தல் என்றால் அந்தப் பொருளை முற்றுமாக இல்லையாகச் செய்து விடுதல் என்பது பொருள்ளல். அப்படிச் செய்யவும் கூடியது அப்படியானால் அழிவு என்பது தான் என்ன? தூலமாகக் கண்ணுக்குத் தெரியும் பொருளைக் கண்ணுக்குத் தெரியாத அளவில் ஒடுக்கிக் கூடுதுமாகச் செய்தல். சூக்குமம் கண்ணுக்குத் தெரியாது. தூலம் கண்ணுக்குத் தெரியும். ஆகவே எந்தப் பொருளையும் முற்றும் இல்லையாகச் செய்யப்பட அழிக்க முடியாது. அதே போல சூக்குமத்தில் இல்லாத எந்த பேருக்காயும் புதிதாகத் திரட்டித் தூலமாக உருவாக்க முடியாது.

திதனை விஞ்ஞானம், "Matter can neither be created ; non be destroyed" என்று கூறுகிறது. இது நியூட்டன் என்ற விஞ்ஞானியின் தியாரிம் ஆகிட் தினாத்த தான் சைவ சித்தாந்தம் தனக்கு அடிப்படையாகக் கொள்ளும் அளவிய வாதம் "இல்லது தோன்றாது ; உள்ளது சிதையாது" என்று மிகச் சுருக்குவாகக் கூறுகின்றது.

திதனை - இந்த விஞ்ஞானக் கருத்தை - அப்படியே எடுத்து மொழி கூடும் மணிவாசகர். மேற்கூறிய வரிகளில் ஒடுக்கக் காலத்தில் இறைவன்

அண்டங்களை நுண்ணனுப் பொருள்களாகப் பிரித்தவின் "குக்கமொடு நீக் கழும்" என்றும் அவை தோன்றும் காலத்துப் பருமையனவாகி உருக் கொள்ளுமாதலின் 'தூலத்து நிலையும்' என்றும் கூறினார். அதாவது நிரல் நிறையாக குக்கமொடு நீக்கழும், தூலத்தொடு நிலையும் என்று மேற்கூறிய வரிகளில் சேர்த்துக் கூட்டிப் பொருள் செய்தல் வேண்டும்.

எனவே பொருள் அழியவில்லை, அண்டங்களை இறைவன் அழிப்ப தில்லை, அவற்றைச் சூக்குமமாகச் செய்கின்றான். மீளவும் அண்டங்களைத் தோற்றுவிக்கும் போது 'கு! மந்திக்காளி' என்று இல்லாத பொருளில் இருந்து இறைவன் தோற்றுவிப்பதில்லை, சூக்குமமாக இருக்கும் பொருளைத் திரட்டிக் தூலமான அண்டங்களை உருவாக்குகிறான். எத்துணை விஞ்ஞான ரீதியான பார்வை இது! இதனை உணர்த்திப்பாடிய மணிவாசகரின் பெருமையை என்னென்பது!

இவையனைத்தும் அண்டங்களை அணுவாகச் செய்யும் இறைவனது உலகம் கடந்த நிலை. இனி, அண்டங்களில் தாழும் இயைந்து நிற்கும் இறைவனது உலகத்துப்பட்ட நிலையை பற்றிக் கூற வருகிறார் மணிவாசகர். இங்ஙனம் கடந்தும் உள்ளும் இருப்பதால் தானே அவனுக்குக் கடவுள் என்ற பெயர் வந்தது. உலகின் உள்ளியைந்த நிலையில் முதலில் சூரியனை எடுத்துக் கொள்கிறார் மணிவாசகர்-

சூரியன் என்பவனையே கடவுளாகக் கொள்பவர்களும் உண்டு. அவர்களுக்குச் சௌரார்கள் என்று பெயர். இன்றும் ஒரு நாடே சூரியனைக் கடவுளாக வணங்குகிறது என்றால் அது ஐப்பான் நாடு என்பது உலகரிந்த உண்மை. எனவே ஐப்பானியர்களைச் சௌரார்கள் என்று கூறலாம். அத்துடன் ஆரியவேத ஓழுக்கத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் பலர் காலை மாலை ஆகிய சந்திகளில் சூரியனைக் காயத்ரி மந்திரம் சொல்லி வணங்குவதைப் பார்க்கிறோம்.

சூரியனைக் கடவுளாக எண்ணி வழிபடுவதைச் சைவம் ஏற்படில்லை.

"செந்தழல் ஓம்பிய செம்மை வேதியர்க்கு

அந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செழுத் துமே"

என்று அந்த காயத்ரி மந்திரத்திற்கும் இறைவன் அஞ்செழுத்து இறைவனா கிய சிவபெருமானே சூரியன்று என்று மறுத்து ஓதினார் சுமார்த்த அந்தணரான சம்பந்தர்.

"அருக்களாவான் அரன் உரு அல்லனோ"

என்று சூரியனுக்கும் கடவுள் அரன் அல்லவா என்றார் அப்பராடிகள். அருக்கன் என்றால் சூரியன் என்று பொருள்.

இந்தச் சூரியனைப் பற்றி விஞ்ஞானம் என்ன கூறுகிறது? சூரியன் என்பது 6000 டிகிரி செண்டிகிரேடில் கண்று கொண்டிருக்கும் ஹ்ரீலியம் என்ற ஒரு வாயுக் கோளம் என்று கூறுகிறது. இதில் கவனிக்க வேண்டியது என்ன என்றால் இந்த வெப்பம் எப்போதும் இப்படியே இருக்குமா? அல்லது நாளேக்கு நாள் குறைந்து சூரியன் பனிக்கட்டியாக உறைந்து விடுமா?

விஞ்ஞான ரீதியாகப் பார்ப்போமானால் வெப்பம் மூன்று வகையில் வெளியேறும். 1) வெப்பக் கடத்தல் 2) வெப்பச் சலனம் 3) வெப்பக் கதிர் வீச்சு.

இதில் சூரியன் வெளியேற்றும் வெப்பத்தினை வெப்ப கதிர்வீச்சில் விஞ்ஞானிகள் அடக்கிக் காட்டுவார். கதிர்வீச்சு முறையில் சூரியனை விட்டு வெப்பம் வெளியேறுமானால் அதன் வெப்பம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நட்டமாகிக் கொண்டே வருதல் வேண்டும். அப்படியானால் சூரியன் 6000 டிகிரி செண்டிகிரேடில் தொடர்ந்து இருத்தல் இயலாது. எனவே சூரியன் ஒரு நாள் பனிக்கட்டியாய் உறைந்து விடுதல் தவிர்க்க முடியாது போலிருக்கிறதே என்று எண்ணத் தோன்றும். ஆனால் விஞ்ஞானிகள் சூரியனின் வெப்ப நிலை 6000 டிகிரி செண்டிகிரேடிற்குக் குறைவான வெப்ப நிலையை அடைவதில்லை என்று அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றனர். வெப்ப இழப்பு இருந்தாலும் இழப்பு ஈடு செய்யப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது என்பது விஞ்ஞானம்.

யார் ஈடு செய்வது? தனக்குத் தானே சூரியன் ஈடு செய்து கொள்ளுமா? சூரியன் என்பது ஒரு ஹ்ரீலியம் என்ற வாயுக் கோளம் என்று விஞ்ஞானம் கூறுவதால் அது சடப் பொருள். சடப்பொருள் தனக்குத் தானே ஈடு செய்து கொள்ள முடியாது? எனவே யார் ஈடு செய்வது?

மணிவாசகர் கூறினார் : வேறு யார்? இறைவன் தான்....

"நாடொறும் அருக்கனிற் சோதி அமைத்தோன்"

அருக்கன் என்றால் சூரியன் என்று ஏற்கெனவே கூறியிருக்கிறோம். அருக்கனாகிய சூரியனில் இறைவன் நாடோறும் கணன்றெழும் சோதியை அமைக்கின்றானாம். எனவேதான் சூரியன் தனது வெப்ப நிலையை இழக்காமல் இருக்கிறது.

இந்த விஞ்ஞான உண்மையை பல நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே கூறிய மணிவாசகரின் மதிநூட்பத்தை என்னின்று கூறுவது?

இஃ்தறியாமல் சூரியனையே கடவுளாக எண்ணி இருந்தவர்கள் நடுவே சூரியன் சூரியனாக இருப்பது இறைவனால் என்றோதிய மணி வாசகர், சூரியன் கடவுள்ள என்று மறுத்தோதிய சம்பந்தர், அப்பர் போன்ற அருளாளர்கள் எத்துணை மதிநூட்பப் வாய்ந்த பெரியோர்கள்! இவர்களை நமது சமய குரவர்களாகப் பெற்ற நமது பாக்கியம் என்னே!

சூரியனையே கடவுளாகக் கொள்வதில் வேறு ஒரு ஆபத்தும் உண்டு. விஞ்ஞான ரீதியாகப் பார்ப்போமானால் ஓவ்வொரு நட்சத்திராமும் ஓவ்வொரு சூரியன். அப்படியானால் பல கோடி நட்சத்திரங்கள் உண்டு அல்லவா? ஆக பலகோடி சூரியர்கள் உண்டு என்று ஆகிறது. அதன்வழி நாம் பார்த்து வணங்கும் ஒரு சூரியனைப் போல பல கோடி சூரியர்களையும் கடவுளாக வணங்க வேண்டும். எனவே கடவுள் ஒருவர் அல்லர் என்று ஆகி பல கோடி கடவுள்கள் உண்டு என்று கூறவேண்டிய குழப்பத்திற்குக் கொண்டு சென்று விடும் ஆபத்து. அக்கொள்கையில் மறைந்திருப்பதை உணர வேண்டும்.

இனி அடுத்து மணிவாசகர் சந்திரனைக் கூறுகிறார். சந்திரனில் தண்மையை வைத்தவன் இறைவன் என்று பாடுகிறார். 'திருத்தகு மதியில் தண்மை வைத்தோன்' என்பது அவரது வாக்கு. சந்திரனுக்கு விண்கலம் விடுகின்ற காலம் இது ஆர்ம்ஸ்ட்ராங் என்ற அமெரிக்கர் காலை உறுதிபட சந்திரனில் வைத்துவிட்டு வந்தவர். முதலில் விஞ்ஞானிகள் சந்திரனில் தண்ணீரே இல்லை என்று கூறி வந்தனர். ஆனால் அண்மைக் கால விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகள் சந்திரனில் தண்ணீர் இருக்கிறது என்று உறுதி செய்கின்றன. எனவே விஞ்ஞானிகள் இடையில் ஆட்டம் கண்டாலும் மெய்ஞ்ஞானியான மணிவாசகர் அசையாத உறுதிபட சந்திரனில் தண்மை அமைத்தவன் இறைவன் என்று விஞ்ஞான உண்மைக்கு மாறுகோள் படாது கூறுகின்றார்.

இதே போன்று இன்னொறு விஞ்ஞான உண்மை தடுமாற்றம் அடைந் தது உண்டு. அது ஆகாயம் என்ற தத்துவம். ஐந்து பூதங்கள் என அடுக்கிக் கூறும் போது மண், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என்று தத்துவ உலகம் பேசும். தமிழர்களின் சொத்தான சங்க நூல்களில் கூட இந்த ஐந்து பூதங்களும் பேசப்படுகின்றன. இவற்றின் மயக்கமே இந்த உலகம் என்று புறநானாறு கூறுகிறது.

ஆனால் தத்துவ் உலகில் புத்த சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆகாயம் என்ற தத்துவத்தை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. பூதங்கள் ஆகாயம் ஒழிந்த ஏனைய நான்கு மட்டுமே என்பது அவர்களது கொள்கை.

ஆனால் இன்றைய விஞ்ஞானம் ஆகாயத்தின் இருப்பை ஏற்றுக் கொள்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் பிரபஞ்சத்தை அது இரண்டாகப் பிரித்துப் பேசும் போது காலம், இடம் என்று கூறுகிறது. இடத்தை Space என்று கூறுவது விஞ்ஞானம். கைவ சித்தாந்தமும் பிரபஞ்சப் பொருள்கள் அனைத்திற்கும் இடம் கொடுத்து நிற்பது ஆகாயம் என்றே கூறுகிறது. அதற்கேற்ப இடத்தை Place என்று கூறாமல் Space என்று கூறுகிறது. இன்றைய விஞ்ஞானம்.

இங்கே ஒரு சின்ன செய்திகூட தொடர்பு பற்றி சிந்திக்க தக்கது. சைவ சித்தாந்தத்தில் கடல் என்பது நீரைக் குறிப்பதால் நீருக்கு இடம் கொடுத்த ஆகாயத்திற்குத் தான் கடல் என்று பெயர் என்று சைவ சித்தாந்தம் கூறும். அதற்கேற்ப ஆகாயக் கலங்களை விஞ்ஞானிகள் Space ship என்று கடல் நீரில் ஓடும் கப்பல் போல குறிப்பிடுவது சைவ சித்தாந்தக் கருத்திற்கு அணி செய்வதாக அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதாவது காற்று மண்டலம் வரை செல்வதை Aero Plane என்றவர்கள், காற்று மண்டலத்தையும், தான்டி ஆகாயத்தில் வெட்ட வெறு வெளியில் செல்வதை Space ship என்றது இந்த வேறுபாட்டையும் ஆகாயத்தின் இருப்பையும் காட்டும்.

விஞ்ஞானம் ஒப்புக் கொள்கிற இந்த ஆகாயத்தைப் பொய் என்றார் புத்தர்கள். அவர்கள் சொல்வது தான் பொய் என்றார் மணிவாசகர். ஆகாயத்தைப் பற்றிப் பாடும் போது அவர் "பொய் தீர் வானிற் கலப்பு வைத்தேன்" என்று பாடினார். வானை இது பொய் என்பது தீர்த்த வான் என்று அடை மொழி கொடுத்து பொய்தீர் வான் என்பதிலிருந்து விஞ்ஞான உண்மைகளை மணிவாசகர் எவ்வளவு கூர்மையாகக் கண்டெடுத்து முன் வைக்கிறார் என்பதற்கும் வியக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

இது தொடங்கி ஐந்து பூதங்களின் தொழிலையும் கூறுகிறார் மணிவாசகர். ஐந்து பூதங்களின் தொழில்களும் தன்மைகளும் ஆவன :

ஐம்பூதம்	தொழில்	தன்மை
ஆகாயம்	எல்லாவற்றிற்கும்	ஓசை
காற்று	இடம் தந்து நிற்றல் திரிந்து சலித்தல்	ஓசை, ஊறு (பரிசம்)
தீ நீர்	சுட்டு ஒன்றுவித்தல் நெகிழிச் செய்தல்	ஓசை, ஊறு, ஒளி ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை
மண்	தாங்குதல்	ஓசை, ஊறு, ஒளி சுவை, நாற்றம்.

மேற்கூறிய ஒவ்வொரு பூதத்திற்கும் அதனதன் தொழிலை நியதியாகச் செய்யும் வண்ணம் அவ்வற்றிற்கு ஆதாரமாய் இருப்பவன் இறைவன் என்றார்.

வானில் எல்லாப் பொருட்களும் கலந்து நிற்க ஆதாரமானவன் இறைவன். காற்றில் அது எவ்விடத்தும் திரிந்து சலிக்க ஊக்கமாக இருப்பவன் இறைவன். தீயில் சுட்டு ஒன்றுவிக்கும் வெப்பத்தைத் தந்து நிற்பவன் இறைவன். நீரில் சுவையாய் இருப்பவன் இறைவன். மண்ணில் அதன்

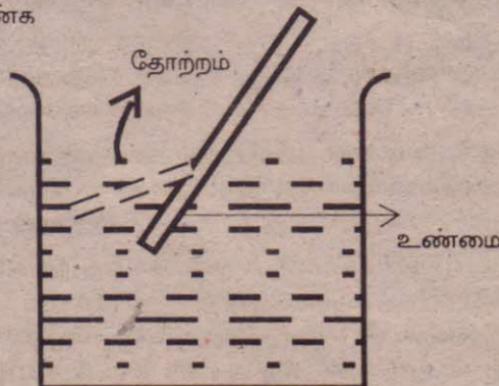
தாங்கும் சக்தியான தீண்மையை அளிப்பவன் இறைவன். இப்படி உலகப் பொருள்களில் எல்லாம் இயைந்து நிற்பவன் இறைவன் என்று இறைவனது உலகிற்குட்பட்ட நிலையை எடுத்து பெரழிகிறார் மனவிவாசகர்.

தீயின் வெம்மை செய்தோன் பொய்தீர்
 வாளிற் கலப்பு வைத்தோன் மேதகு
 காலின் ஊக்கம் கண்டோன் நிழல் திகழ்
 நீரில் இன்கவை நிகழ்ந்தோன் வெளிப்பட
 மண்ணில் தீண்மை வைத்தோன் என்றென்று
 எனைப் பல கோடி எனைப் பல பிறவும்
 அனைத் தனைத்து அவ்வயின் அடைத்தோன்.

இதில் வாளிற்குப் பொய்தீன் வான் என அடை கொடுத்து ஒதி ஒரு விஞ்ஞான உண்மையை விளக்கியது போலவே, நீருக்கு நிழல்திகழ் என்று அடைகொடுத்து ஒரு விஞ்ஞான உண்மையை விளக்கும் திறம் வியப்புக் குரியது.

நிழல் என்றால் அது பிரதிபிம்பம் என்று பொருள். நாம் கண்ணாடியில் நம் உருவத்தை பார்க்கிறோம். அந்த உருவம் நமது பிரதிபிம்பம். இந்த பிரதிபிம்பத்தை (Image) நிழல் என்று தமிழில் கூறுவார். பிரதிபிம்பமாகிய நிழலைக் காட்டுவதால் கண்ணாடிக்கு நிழல்கலன் என்று பெயர் உண்டு. இன்றும் கூட நமது பிரதிபிம்பத்தைக் காட்டும் படத்தை நிழற்படம் என்று கூறுவது இதற்கு வழக்காற்றுச் சான்றாகும்.

நீரில் ஒரு பிரதிபிம்பம் ஏற்படும். அதாவது ஒரு நிழல் ஏற்படும். நிழல் நிழல்மல்ல. அது பொய்த் தோற்றம். நீரில் ஏற்படும் பொய்த் தோற்றத்தை ஒளியியல் கூறுகிறது. ஒரு நீர்த் தொட்டியில் ஒரு பிரம்பை பாதி அமிழ்த தினால் அந்தப் பிரம்பில் நீரில் மூழ்கியிருக்கிற பகுதி ஒடிந்து திரும்பியது போலத் தோன்றும். இதற்கு ஒளி முறிவு (Refracting) என்று பெயர். அதனைக் கீழே படத்தில் காணக்

மேற்படி ஒளி முறிவினால் பிரம்பே வளைந்தது போல ஒரு நிழல் தோன்றுகிறதல்லவா? இது எதனால் ஏற்பட்டது? தண்ணீரின் ஒளி இயலினால் ஏற்பட்டது. இதனை மணிவாசகர் எடுத்துக்கூறி நிழல் திகழ் நீர் என்று ஒளி முறிவு என்ற விஞ்ஞான உண்மையை விளக்கினார் என்னும் போது அவரது விஞ்ஞான அறிவை வியவாமல் இருக்க இயலாது.

வள்ளலார் திருவண்டப் பகுதியையே சிந்தித்து சிந்தித்து அதன் மயமானவர் என்று கட்டுரையின் முதலில் கூறினோம். அதன் விரிவாகவே அவர் அருட்பெருஞ்சோதி அகவலை எழுதினார். திருவண்டப்பகுதியில் கூறுகின்ற ஒவ்வொன்றையும் ஒன்பது மடங்காக அதற்கும் மேலாக அருட்பெருஞ்சோதி அகவலில் விரித்துரைப்பதை இரண்டையும் ஊன்றிப் பார்ப்பவர்கள் எனிதில் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இத் திருவண்டப் பகுதியில் மண், நீர், தீ, காற்று, வெளி ஆகியவற்றில் ஒவ்வொன்றிலும் அதன் தன்மைகளை அடைத்தவன் இறைவன் என்று மணிவாசகர் கூறியதை விரித்து அருட்பெருஞ்சோதி அகவலில் மண்ணிற்கு 13 கண்ணிகள், நீரிற்கு 14 கண்ணிகள், நெருப்பிற்கு 15 கண்ணிகள், காற்றிற்கு 16 கண்ணிகள், ஆகாயத்திற்கு 19 கண்ணிகள் என விரித் துரைக்கிறார் வள்ளலார்.

அதில் நீரைப் பற்றிக் கூறுகையில் நிழல் திகழ் நீர் என மணிவாசகர் கூறியதன் உட்பொருளான ஒளி முறிவு நிகழ்ச்சியை உள்ளடக்கி,

"நீரிடை ஒளி இயல் நிகழ்பல குண இயல்
ஆர்தா வகுத்த அருட்பெருஞ் சோதி"

என்று வள்ளலார் பாடுவது அவர் மணிவாசகரை எவ்வளவு தூரம் அடி யொற்றிப்பாடுகிறார் என்பதற்கும், நீரில் நடக்கும் ஒளி முறிவு நிகழ்ச்சியை மணிவாசகர் எடுத்துக் கூறவே 'நிழல் திகழ் நீர்' என்று பாடினார் என்பதற்கும் கானாராகத் திகழ்கிறது என்பதை உண்ணிப் பார்க்க வியப்பு பன்மடங்காகிறது.

மேலே சூரியன், திங்கள், ஐந்து பூதங்கள் ஆகியன அவ்வந் திலையில் திருப்பதற்கு இறைவனே காரணம் என்று இறைவனது உலகிற்குட்பட்ட நிலையைக் கூறினார் என்னும் போது வேறு ஒரு உண்மையும் புலப்படுகிறது.

சைவம் இறைவனது அட்ட மூர்த்தங்களாகக் கூறுவன மேலே கூறப் பட்ட ஏழும் அதன் உடனாக இயமானன் என்ற ஒன்றும் சேர்ந்த எட்டையும் ஆகும். இயமானனை மணிவாசகர் விட்டு விட்டாரா என்றால் இல்லை இயமானன் என்பது உடலைத் தாங்கி இயக்கும் உயிராகிய புருடத்து வத்தை, இதனை உள்ளடக்கி, "எனைப் பல கோடி எனைப் பல பிறவும் அனைத்தனைத்து அவ்வயின் அடைத்தோன்" என்ற வரிகளைப் பாடுகிறார் மணிவாசகர். எனவே அட்டமூர்த்தங்களாக இறைவன் அவ்வற்றில்

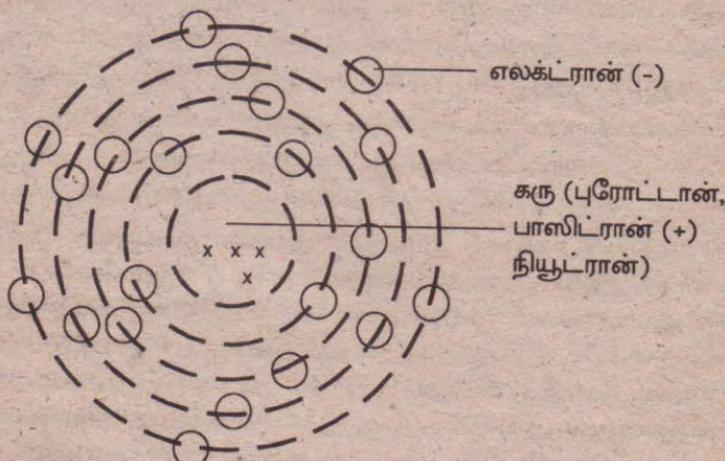
அவ்வவற்றின் தன்மைகளை அடைத்து இயைந்து நிற்கும் நிலை கூறப்பட்டது.

அடுத்து ஒரு விஞ்ஞான உண்மையை மற்றுமொரு வரியில் வைக்கிறார் மணிவாசகர். இது “அனுத்தரும் தன்மையில் ஜீயோன் காண்க” என்பது

இவ்வுலகில் எல்லாவற்றிற்கும் மூலமாய் இருப்பது அனுவே என்று கூறுபவர்கள் சமணர்கள். இதனால் இவர்கட்டு அனுகாரண வாதிகள் என்றும் ஆரம்பவாதிகள் என்றும் பெயர் உண்டு. அனுவை முடிந்த முடிவாகக் கொண்டவர்கள் சமணர். ஆனால் அதற்கும் மேலே சிந்தித் தவர்கள் சைவ சித்தாந்திகள். சித்தாந்திகள், அனு முடிந்த முடிவல்ல, அனுவிற்கும் சிரிதானவனும் நுட்பமானவனும் இறைவனே ஆவான என்றனர்.

அனுவிற்கும் நுட்பமானது ஒன்று உண்டு என்பது இன்றைய விஞ்ஞானமும் ஒப்புக் கொள்கிறது. முதலில் அனுவைப் பிரிக்கவே முடியாது என்றனர் விஞ்ஞானிகள். பின்னர் ரூதர் போர்டு என்ற விஞ்ஞானி அனுவைப் பிளக்க முடியும் என்று கண்டறிந்தார். அப்படிப் பிளக்கும் போது அளவற்ற ஆற்றல் வெளிப்படுகிறது என்றும் உலகிற்கு உணர்த்தினார். அதன் விளைவே இன்றைய அனுமின் நிலையங்கள் மற்றும் அனு ஆயுதங்கள்.

அனுவைப் பிளந்தால் எனினென்ன கிடைக்கும்? விஞ்ஞானம் பதில் சொல்கிறது. பதில் சொல்லு முகத்தால் அனுவில் படத்தை வரைந்து காட்டுகிறது. அதனைக் கீழே காண்க.

அனுவின் கருவில் புரோட்டான், பாலிட்ரான், நியூட்ரான் என்ற துகள்கள் (Particle) உள்ளன. கருவைக் கற்றி பல்வேறு வட்டப்பாதைகளில் எலக்ட்ரான் என்ற துகள்கள் கற்றி வருகின்றன. இந்த எலக்ட்ரான்கள் நெகடிவ் சார்ஜ் உடையவை. இவை நியதியாகச் கற்றுவது கருவைச் கற்றி உள்ள சக்தி ஈர்ப்பினால் ஆகும். பல்வேறு சக்தி அளவினால் பல்வேறு கற்றுப் பாதைகள் அமைகின்றன. இவ்வாறு விஞ்ஞானம் கூறுகிறது.

இதனை உள்ளடக்கி மணிவாக்கர்,

"கல்லாடத்து கலந்தனி தருளி
நல்லா ஸோடும் நயப்புற எய்தியும்"

என்று பாடினார். இங்கே கல்லாடம் என்பது கல் போன்ற சிறு துகள்களான எலக்ட்ரான், புரோட்டான், பாலிட்ரான், நியூட்ரான் என்பனவற்றை இவற்றை இழுத்துப் பிடித்து நிற்பது சக்தியாதலால் அவனை நல்லாள் என்று கூறி கல்லாடமும், நல்லாளுமாக அனுவில் நயப்புற அமைந்த தன்மையைக் கூறினார். இவ்வரிகள் கீர்த்தித் திருவகவலில் கூறப்பட்டது. இதனை உள்ளடக்கியே இங்கு திருவண்டப் பகுதியில் 'அனுத் தரும் தன்மையில் ஜோன் காணக' என்றார்.

ஜ என்றால் நுண்மை. அனுவல்ல : அனுவைத் தரும் தன்மையில் அனுவை விட நுண்ணியன் இறைவன் என்று கூறிய அழகு போற்றற குரியது. அனு என்பது முடிந்த முடிவல்ல, அனு என்பது ஒரு கூட்டமைப்பு (Assembly) என்பதை அனுத் தரும் தன்மை என்பதால் குறித்தார். அனுவில் உள்ள துகள்களை முன்னமே கீர்த்தித் திருஅகவலில் கல்லாடம் என்றும் அவை நிற்கும் நிலை சக்தியால் ஆனது என்பதை நல்லாஸோடு நயப்புற எய்தா என்று தாம் கூறியவற்றைத் தழுவியே அனுத்தரும் தன்மை என்று இங்குக் கூறினார்.

இதனை மேலும் உன்னிப் பார்த்து உய்த்துணர்தல் என்ற உத்தியால் அலசினோமானால் மேலும் சில உண்மைகள் வெளியாகும்.

அனுவில் பாலிட்ரான் என்பது எடை எதுவும் இல்லாமல் பாலிடிவ் சார்ஜ் மட்டும் உடையது. இதனைச் சிவ தத்துவம் எனலாம். எலக்ட்ரான் என்பது எடை உடைய நெகடிவ் சார்ஜ் மட்டும் உடையது. இதனைக் கருவைச் கற்றி இழுத்துச் சூழ்றும் சக்தி சக்தி தத்துவம். அனுவில் எலக்ட்ரான் எத்தனை உள்ளதோ அத்தனை புரோட்டான் இருக்கும் என்பது விஞ்ஞானம். ஒன்றுக் கொன்று ஏறத்தாழ சமமாய் உள்ள இவ்விரண்டையும் இயைத்திட அது சதாசிவ தத்துவம் அல்லது சாதாக்கிய தத்துவம் எனலாம். உள்ளே கருவில் நிலை செய்யும் நியூட்ரான் சக்த வித்தைத் தத்துவம். வெளியே சுற்றுக்களில் (Orbit) பாதை நழுவிய நிலையில் சுற்றும்

எலக்ட்ரான்கள் (Valent electrons) கிரியை மிகுத்து நிற்கும் எசுர தத்துவம் என்னாம். இவற்றிற்கும் நுண்ணியவன் இறைவன்.

இதைத் தான் அணுத்தரும் தன்மையில் ஜீயோன் என்று மணிவாசகர் மிக ஆழகுபடக் கூறினார்.

இங்களும் எத்தனை எத்தனையோ விஞ்ஞான உண்மைகளை உள்ளடக்கிய திருவண்டப் பகுதி என்னும் திருஅகவலாகும். மணிவாசகர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய இத்திரு அகவலில் இன்னும் தோண்டத் தோண்டப் பலப்பல விஞ்ஞான உண்மைகள் பளிச்சிடும். பானை சோற்றிற்கு ஒரு சோறு பதம் என்ற நியாயத்தின் வழி ஒரு சில விஞ்ஞான உண்மைகளை மட்டும் அடியேனது அற்ப அறிவிற்கு எட்டிய வண்ணம் காட்டியுள்ளேன். இன்னும் பலவுள் ; அவற்றை அறிஞர்கள் ஆன மட்டும் முயன்று உணர்வார்களாக!

அருளாளர்களின் கவிகள் மாதுளங்களி போன்றவை. பிரித்தெடுக்க, பிரித்தெடுக்க, பல மணிகள் கிடைப்பது போல தோண்டத் தோண்ட கருத்து மணிகள் உதிரும்.

ஞான சம்பந்தர் பாடிய 'வாழ்க அந்தணர்' என்ற பதிகத்திற்கு இருபத்திரண்டு பாடல்களால் உரை செய்கிறார் சேக்கிழார். இறுதியில் அப்பதிகத்திற்கு உரை எழுதினேன் என்று கூறாமல் அப்பதிகத்தைக் கும்பிட்டேன் என்பார். அவ்வாறே இங்கே அடியேன் திருவண்டப் பகுதியைச் சிறிது கும்பிட்டிருக்கிறேன். அவ்வளவு தான்!

திருவண்டப் பகுதியை நீங்களும் கும்பிடுங்கள்.

ஓம் சிவ ஓம்!

அருட் பெருஞ்சோதி!

செந்தமிழ் வேள்விச் சதுரர் சித்தாந்த கவிமணி
மு.பெ. சத்திய வேல் முருகனார்

ஞானமணி
வெளியீடு

திருவம்பல சக்தரம்

Supplement to Gnana Mani - Feb - 2000